

Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονὸς περιποιεῖ τιμὴν στὴν μνήμη τοῦ ὀνόματος τοῦ αὐοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β' ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ ἔτους 2020, ἀνακοίνωσε πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἀπόφασή του νὰ δωρήσῃ τὸ κτήριο αὐτὸ, ἰδιοκτησίᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἡ ἐπίσημη Πράξις μεταβίβασης τοῦ κτηρίου πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Βελγίου, κατ' ἐντολὴν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὑπεγράφη ὑφ' ἡμῶν ὡς μητροπολίτου Πάφου.

Διαβεβαιούμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ ὁ Προκαθήμενος αὐτῆς θὰ συνεχίσωσι νὰ λειτουργῶσι παρὰ τῷ πλευρῷ τῆς ἈΘΠ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ὡς συγκυρηναῖοι αἶροντες τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου, ἔχοντες πάντοτε τὴν συναίσθησιν ὅτι ἡ πίστις ἐρείδεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, γι' αὐτὸ ἔστω εὐλογημένη ἡ κοινὴ ὁδὸς τοῦ μαρτυρίου τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος καὶ τῆς Κύπριδος Ἐκκλησίας.

Ἡ Κύπρος, ἡ ὁποία ἀνάγει τὴν ἱστορίαν της στὸ μακρὸν παρελθὸν τῶν ἀρχαιοτέρων χωρῶν τοῦ πλανήτη μας, ἀπὸ αἰῶνες προμηθεύει Ἁγίους, κατοίκους τοῦ οὐρανοῦ. Κοινὴ ἀγία γῆ, γιὰ τὴν ὁποία κολακευόμαστε ὅτι πίνομε νερὸ ἀπὸ τὶς ἴδιες πηγὰς ποὺ ξεδίψασαν οἱ Ἅγιοί μας, ἀναπνέομε τὸν ἴδιο ἀέρα τῶν δένδρων μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν προσευχῶν τους. Ὑποφέρομε στὸ ἴδιο σκοτάδι τῆς νύκτας καὶ ἀπολαμβάνομε τὸ ἴδιο φῶς τῆς ἀνατολῆς. Αὐτὴν εἶναι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς πνευματικῆς ζωῆς γι' αὐτὸ καὶ μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα ἐλπίζομε μὲ μεγάλη πεποίθησιν στὸν παράδεισον.

Ὁ βίος τῶν ἁγίων συντίθεται μέσα ἀλλὰ καὶ πέρα ἀπὸ τὶς συμβατικότητες τῆς φυσιολογικῆς ζωῆς, αὐτὸ συνιστᾷ τὴν πολιτείαν τους. Ὁ Βαρνάβας ὁ ἀπόστολος ἐντάσσεται σὲ αὐτὸ τὸ κλίμα. Ὅχι μόνον χειραγωγεῖ τὸν ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν Παῦλον, πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ ὅταν μαζὶ ὁδηγοῦν τὰ βήματά τους στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του τὴν Κύπρον, παραδίδει στὸν Παῦλον τὴν ἡγεσίαν τοῦ λόγου. Ἡ μικρὴ νῆσος μεταβάλλεται σὲ πύλη διὰ τῆς ὁποίας ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελίου παραδίδεται στὰ ἔθνη. Ἡ ἐξ Ἰουδαίων ἐκκλησία μεταβάλλεται στὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ καθοριστικὸς εἶναι ὁ τίτλος τοῦ Βαρνάβα, ὡς οἰκονόμου ἢ τοῦ πιστῶς οἰκονομοῦντος τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα.

Αὐτὸ τὸν ρόλον διεδραμάτισε ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' παραχωρώντας τὸ κτήριο αὐτὸ ποὺ εὑρίσκεται στὴν πρωτεύουσα τῶν ἐθνῶν, πρὸς τὴν πρωτόθρονη ἐκκλησίαν, καθὼς ἔλεγε ἐκ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Χωρὶς οὐδόλως νὰ ἀφίσταται τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὡς νέος Βαρνάβας παραχωρεῖ τὴν ἡγεσίαν τοῦ λόγου στὸ

πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν σεπτὸν αὐτοῦ Προκαθήμενον οἰκουμενικὸν πατριάρχην Βαρθολομαῖον.

Ὁ ἴδιος ἔσπευσεν ἐκ μέσου τῆς πονηρίας μὲ τρόπο μαρτυρικό. Μὲ τὴ ζυγαριὰ τῆς δικαιοσύνης ἔκρινε τὸ δίκαιο, προσηνῆς κατὰ τὴν συναναστροφή του, μὲ ὠραιότερη ἀρετὴ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀμνησικακία του. Μὲ πολλοὺς μοιράστηκε τὴ φιλία του. Ἀπέπλυνε τὸ βάρος τῆς συνείδησής του μὲ τὸ μαρτυρικὸ τέλος του. Καὶ ὅπως ὁ ἥλιος κτυπᾷ μὲ τὶς πρωινὲς ἀκτίνες του γλυκά, καὶ μὲ τὶς μεσημβρινὲς γίνεται λαμπρότερος, ἔτσι καὶ ὁ μακαριστὸς ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' ἔλαμψε περισσότερο μὲ τὸ τελευταῖο του φῶς. Κατὰ τὴν φράση ὅτι ὁ χριστιανὸς νὰ ζήσει ἀπολύτως χριστιανικὰ εἶναι ἀδύνατο, νὰ ἀποθάνει ὅμως χριστιανικὰ εἶναι δυνατόν, ἐτοίμασε ἐκ τῶν προτέρων τὴν πνευματικὴ παρακαταθήκη του γιὰ νὰ τὸν συνοδεύει ὡς ἐντάφιο ἐφόδιο, καὶ ἔφυγε, κατὰ τὸν ποιητὴ, ντυμένος μες'τὴν πίστη του σεμνώτατα.

Εὐχόμεθα, Σεβασμιώτατε μητροπολίτα Βελγίου καὶ Ἐξαρχε Κάτω Χωρῶν καὶ Λουξεμβούργου, ὅπως ὁ χῶρος λειτουργήσῃ κατὰ τὴν πνευματικὴν παρακαταθήκην καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ δωρήσαντος αὐτόν, μακαριστοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β', πρὸς τὸ πιστῶς οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. Τῷ δὲ οἴκῳ τούτῳ τὴν κατὰ Θεὸν εὐπρέπειαν ἐν ᾧ παρ' αὐτῷ Κύριος.... αὐλισθήσεται.